

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
(ฉบับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. โดยเฉพาะประเด็นที่กำหนดให้มีการปฏิรูปและหลักการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังต่อไปนี้

(๑) บททั่วไป

๑) การจัดระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจท้องถิ่น และสอดคล้องอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นและของรัฐ

๒) บัญญัติให้ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และข้าราชการเมืองพัทยา ซึ่งเดิมกำหนดเป็นตำแหน่งพนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานเมืองพัทยา

๓) บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ ก.อ. ในการออกกฎ ประกาศ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ สิทธิสวัสดิการ ประโยชน์ตอบแทนอื่น บำเหน็จ บำนาญ เครื่องแบบข้าราชการ วันหยุดราชการ ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างและพนักงานจ้าง

๔) บัญญัติให้การจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และค่าจ้างของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง นั้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายจากเงินรายได้ที่นำมาตราเป็นงบประมาณรายจ่ายโดยจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้ โดยรายได้ให้คำนวณตามวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ยกเว้นเงินอุดหนุนตามภารกิจถ่ายโอนและเงินอุดหนุนที่รัฐจัดสรรเป็นเงินเดือน ค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

บัญญัติให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพียงคณะเดียว เรียกว่า คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.อ.) องค์คณะมีลักษณะไตรภาคีจำนวนยี่สิบสี่คน ประกอบด้วย

๑) ผู้แทนส่วนราชการจำนวนแปดคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และรองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

๒) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนแปดคน ได้แก่ (๑) ผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นจำนวนสี่คน คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคนนายกเทศมนตรีหนึ่งคน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน และนายกหรือผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน (๒) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนสี่คน คือ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ข้าราชการเทศบาลหนึ่งคน ข้าราชการ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน และข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน

๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหาร และการจัดการด้านกฎหมาย และด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย ด้านละหนึ่งคน

โดยให้ ก.ถ. มีอำนาจหน้าที่กำหนดทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ ออกกฎ ก.ถ. ประกาศ และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลทั้งกระบวนการ พัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการสรรหา ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือกและคัดเลือกตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่ง กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ติความและ วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้มีสำนักงาน ก.ถ. ตั้งอยู่ในกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ในหน้าที่ของ ก.ถ.

กรณีการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นในระดับทุกจังหวัดให้มีคณะกรรมการข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นจังหวัด (อ.ก.ถ.จังหวัด)มีฐานะเป็นคณะอนุกรรมของ ก.ถ. องค์คณะมีลักษณะไตรภาคี จำนวนสิบแปดคน ประกอบด้วย

๑) ผู้แทนส่วนราชการจำนวนหกคน ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการ จังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ว่าราชการ จังหวัดประกาศกำหนด จำนวนสี่คน โดยหัวหน้าสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เป็นอนุกรรมการ และเลขานุการ

๒) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหกคน ได้แก่ (๑) ผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่น จำนวนสามคน คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคนนายกเทศมนตรีหนึ่งคน นายกองค์การบริหารส่วน ตำบลหนึ่งคน (๒) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามคน ได้แก่ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ข้าราชการเทศบาลหนึ่งคน ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน

๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และมีผลงาน เป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและ การจัดการด้านกฎหมาย และด้านการบริหารราชการแผ่นดิน จำนวนหกคน โดยให้มีอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

อนึ่ง กรณีจังหวัดใดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งอยู่ในจังหวัด ให้เพิ่มผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดสองคน ผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน ผู้แทน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ประกอบเป็นอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด

โดยให้ อ.ก.ถ.จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการและกำกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทางการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามกฎ ประกาศ ระเบียบ มาตรฐาน และมติที่ ก.ถ. กำหนด ให้คำปรึกษาและแนะนำในการ ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสริมสร้างและพัฒนา ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ความเห็นชอบการบรรจุ การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วน ท้องถิ่น การดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด และปฏิบัติการอื่นตามที่ ก.ถ. มอบหมาย ทั้งนี้ ให้มีสำนักงาน อ.ก.ถ.จังหวัด สังกัดสำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการในหน้าที่ของ อ.ก.ถ.จังหวัด

(๓) กระบวนการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑) การสรรหา การบรรจุและแต่งตั้ง บัญญัติให้ ก.ถ. มีอำนาจหน้าที่จัดสอบแข่งขัน เพื่อบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น การสอบคัดเลือกและคัดเลือกตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น

บริหารท้องถิ่น สายงานบริหารสถานศึกษา แต่สำหรับการสอบคัดเลือกเพื่อเปลี่ยนสายงานจากตำแหน่งประเภททั่วไปเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดิม

๒) อำนาจการบังคับบัญชา บัญญัติให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง การโอน การรับโอน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย และการให้ออกจากราชการ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับการย้าย การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

ก. ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข. ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น และตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ทั้งนี้ ตามที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ

ค. ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญขึ้นไป ทั้งนี้ ตามที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ

ง. ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากตำแหน่งตาม ก. ข. และ ค.

๓) วาระการดำรงตำแหน่ง บัญญัติให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลาครบสี่ปี ให้สับเปลี่ยนหน้าที่โดยการโอนไปปฏิบัติหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๔) การโอนระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นโอนย้ายสับเปลี่ยนกันได้ บนพื้นฐานของความสมัครใจและความยินยอมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่กรณีมีเหตุความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ก.ถ. อาจดำเนินการแทนโดยยกเว้นหลักความสมัครของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและความยินยอมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) การกำหนดโครงสร้างและอัตรากำลัง บัญญัติให้ ก.ถ. กำหนดตามความเหมาะสม ความรับผิดชอบปริมาณงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบและแต่ละขนาด ทั้งนี้ สำหรับการกำหนดตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีชื่อตำแหน่งซ้ำซ้อนกับข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะต้องไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของจำนวนอัตรากำลังของข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

๖) กำหนดจรรยาสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อถือปฏิบัติ

๗) กำหนดระเบียบ ขั้นตอน วิธีการ เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และกำหนดระเบียบ ขั้นตอน วิธีการกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นกระทำผิดร่วมกันกับผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและถือปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

(๔) การพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

บัญญัติให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น (ก.พ.ค.ท้องถิ่น) ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๗ คน โดยให้รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมายปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการ มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ร้องทุกข์ ออกกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการคุ้มครองระบบคุณธรรมให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ทั้งนี้ ให้มีสำนักงาน ก.พ.ค.ท้องถิ่น ตั้งอยู่ในกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการในหน้าที่ของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

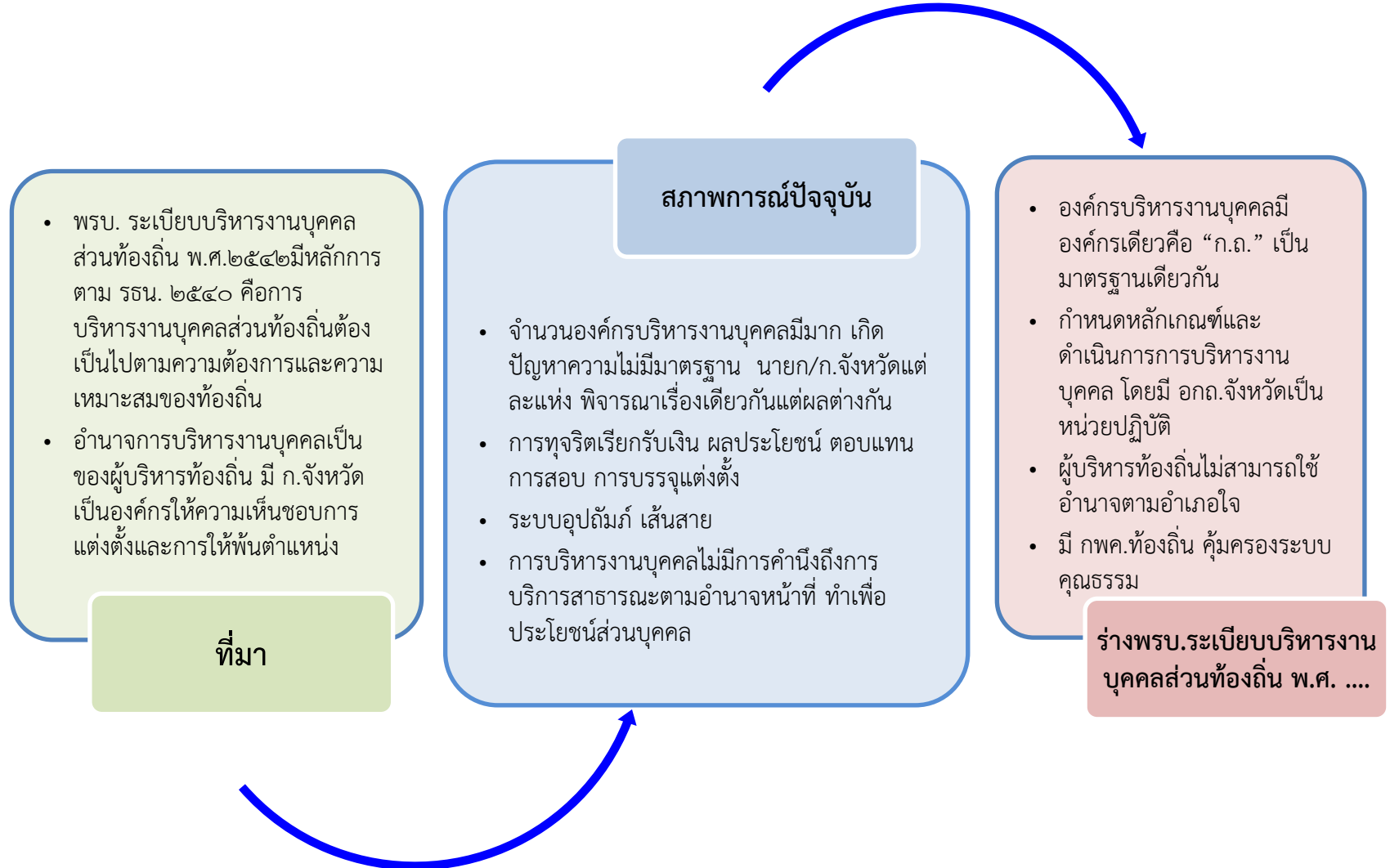
จัดทำโดย : สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ส่วนมาตรฐานทั่วไปการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๑๗

เค้าโครงร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ภาค	ลักษณะ	หมวด
ภาค ๑ บททั่วไป		
ภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น	ลักษณะ ๑ คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น	หมวด ๑ คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมวด ๓ อนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด หมวด ๔ สำนักงานคณะอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด
	ลักษณะ ๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น	หมวด ๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม หมวด ๒ การกำหนดตำแหน่ง การได้รับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่น หมวด ๓ การสรรหา การบรรจุ และแต่งตั้ง หมวด ๔ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หมวด ๕ การรักษาจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมวด ๖ วินัยและการรักษาวินัย หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย หมวด ๘ การดำเนินการทางวินัยที่มีการกระทำผิดร่วมกัน หมวด ๙ การออกจากราชการ หมวด ๑๐ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
	ลักษณะ ๓ การปฏิบัติราชการแทน การรักษาราชการแทนและการรักษาในตำแหน่ง	หมวด ๑ การปฏิบัติราชการแทน หมวด ๒ การรักษาราชการแทน หมวด ๓ รักษาในตำแหน่ง
	ลักษณะ ๒ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์	หมวด ๑ การอุทธรณ์ หมวด ๒ การร้องทุกข์
	ลักษณะ ๓ การคุ้มครองระบบคุณธรรม	

เค้าโครงร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ภาค	ลักษณะ	หมวด
ภาค ๓ การพิทักษ์ระบบ คุณธรรมท้องถิ่น	ลักษณะ ๑ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบ คุณธรรมท้องถิ่น	หมวด ๑ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ท้องถิ่น หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการพิทักษ์ระบบ คุณธรรมท้องถิ่น
	ลักษณะ ๒ การอุทธรณ์และ การร้องทุกข์	หมวด ๑ การอุทธรณ์ หมวด ๒ การร้องทุกข์
	ลักษณะ ๓ การคุ้มครอง ระบบคุณธรรม	
ภาค ๔ การบริหารงาน บุคคลของกรุงเทพมหานคร		
ภาค ๕ การบริหารงาน บุคคลของลูกจ้างและ พนักงานจ้างขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		
บทเฉพาะกาล		

- การจัดระเบียบบุคคลท้องถิ่นเพื่อผลสัมฤทธิ์/
ประโยชน์ประชาชน และใช้ระบบคุณธรรม

- กำหนดค่าใช้จ่ายด้านบริหารงานบุคคล

ไม่เกิน ร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย

- ข้าราชการอบจ. พนักงานเทศบาล พนักงานส่วน
ตำบล เรียกรวมเป็น ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กถ.)
มีองค์กรเดียว (เหมือน ก.พ.)จำนวน ๒๔ คน
๑.ร.ม.ว.มท. ประธาน

๒.กก.ผู้แทนส่วนราชการ ๖ คน

๓.กก.ท้องถิ่น ๘ คน

๔.กก.ผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ คน

๕.รองอธิบดี. กก./เลขา

-สนง.กถ.ตั้งอยู่ กรมสถ. กระทรวงมหาดไทย

- คณะอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น
(อกถ.จังหวัด)

การพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(กพค.ท้องถิ่น) ทำงานเต็มเวลา รับเรื่อง/
พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ของ

ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

- สำนักงาน กพค.ท้องถิ่น ตั้งอยู่ใน กรมสถ.
กระทรวงมหาดไทย

ร่าง พรบ.ระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.

การบริหารงานบุคคลของลูกจ้างและพนักงานจ้างของ
อปท. ให้นำของข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้โดย
อนุโลม

กำหนดมาตรฐานอัตรากำลังพนักงานจ้างตามภารกิจ
ร้อยละ ๒๕ ของจำนวนอัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่น

การบริหารงานบุคคลของกทม. เป็นไปตามพรบ.
ข้าราชการกทม. ๒๕๕๔ ยกเว้นเรื่อง ค่าใช้จ่ายบุคคล
ร้อยละ ๔๐ กับ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
ให้ใช้ตามพรบ.นี้

- กำหนดดุลยภาพการบริหารงาน
บุคคล ผู้มีอำนาจบังคับบัญชา
นายกอปท.- สังกัดตำแหน่งประเภท
บริหาร/อำนวยการ

ปลัด - สังกัดตำแหน่งประเภท
วิชาการ/ทั่วไป

- กำหนดวาระปลัดอปท. ๔ ปี

- กถ.มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย
หลักเกณฑ์ วิธีการบริหารงานบุคคลข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กำหนดกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
กำหนดโครงสร้างและอัตรากำลัง สรรหาตำแหน่ง
สายงานผู้บริหาร

- ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการบริหารงาน
บุคคล โดยการแต่งตั้งและการให้พ้นตำแหน่ง
ต้องได้รับความเห็นชอบจาก อกถ.จังหวัด ตามที่
กฎ กถ.กำหนด

.....

.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา รวมถึงตลอดถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้บริหารท้องถิ่น”หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา รวมตลอดถึงนายกหรือผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและปลัดกรุงเทพมหานคร ปลัดเมืองพัทยา รวมตลอดถึงปลัดหรือหัวหน้าข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งสูงสุดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น”หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลและข้าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการเมืองพัทยา รวมตลอดถึง ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากเงิน

งบประมาณหมวดเงินอุดหนุนหรืองบประมาณอื่นของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งรับราชการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ไม่รวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ข้าราชการครู” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพและทำหน้าที่เช่นเดียวกับข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานเช่นเดียวกับบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ลูกจ้าง” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นค่าจ้างของลูกจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“พนักงานจ้าง” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้าง โดยได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นค่าจ้างพนักงานจ้างเพื่อปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบหรือข้อบังคับใดใช้บังคับเพื่อให้สวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการพลเรือนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้นำกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบหรือข้อบังคับนั้นมาใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย โดยให้บรรดาคำว่า “ข้าราชการพลเรือน” หรือ “ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา” หรือ “ลูกจ้างหรือพนักงานราชการของส่วนราชการ” ที่มีอยู่ในกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้น หมายความว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ” หรือ “ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หรือ “ลูกจ้างหรือพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” แล้วแต่กรณีด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะจะได้มีกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดบัญญัติไว้สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างหรือพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ภาค ๑ บททั่วไป

มาตรา ๗ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ในพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย

(๑) การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ

(๒) การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๓) การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการซึ่งสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(๔) การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของลูกจ้างและพนักงานจ้าง

มาตรา ๘ การจัดระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่นและสอดคล้องกับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นและของรัฐ ความมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่า และต้องส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งต้องใช้ระบบคุณธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การสรรหาบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและของทางราชการ โดยไม่เลือกปฏิบัติ

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในเรื่องนั้นๆ จะกระทำมิได้

(๒) การพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเสมอภาค ความทั่วถึง ความคุ้มค่า

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรม และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือการสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามิได้

(๔) การย้าย การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือการโอนข้าราชการอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๖) การมอบหมายภาระงานต้องให้เหมาะสมกับลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบของประเภทตำแหน่ง และระดับตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อให้มีคุณภาพ เกิดความคุ้มค่า มีผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่นและของรัฐ

(๗) การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างและพนักงานจ้างให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน เว้นแต่ ก.ถ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๐ ในการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายจากเงินรายได้ที่นำมาตราเป็นงบประมาณรายจ่าย โดยจะกำหนดและจ่ายสูงกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีไม่ได้

รายได้และงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมเงินอุดหนุนตามภารกิจถ่ายโอนและเงินอุดหนุนที่รัฐจัดสรรเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้างมีสิทธิได้รับสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นหรืออาจได้รับสิทธิประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ถ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ในปีงบประมาณใดการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้างเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างยิ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสรรเงินเพื่อจ่ายเป็นประโยชน์ตอบแทนอื่นโดยอนุโลมตามนโยบายของรัฐให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้างนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๔ เครื่องแบบข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างและพนักงานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ภาค ๒

การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ธ.” ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้รับมอบหมายมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการผู้แทนส่วนราชการจำนวนหกคน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๓) กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนแปดคน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นจำนวนสี่คน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน นายกเทศมนตรีหนึ่งคนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและนายกหรือผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน

(ข) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนสี่คน ได้แก่ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ข้าราชการเทศบาลหนึ่งคน ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านกฎหมาย และด้านการบริหารราชการแผ่นดิน จำนวนแปดคน โดยให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย ด้านละหนึ่งคน

ให้รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ ในการนี้ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอาจแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ได้เท่าที่จำเป็น

มาตรา ๑๗ การการสรรหากรรมการตามมาตรา ๑๖ (๓) และ (๔) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การการสรรหากรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ (๓) ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ถ.

กรณีการการสรรหากรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้การสรรหาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับกลาง ขึ้นไป

(๒) การสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) ให้ประกาศรับสมัครคัดเลือก โดยต้องมี จำนวนผู้สมัครรวมแล้วไม่น้อยกว่าสองเท่าของจำนวนที่กำหนดหรือจำนวนที่ว่างเพื่อให้ ก.ถ. คัดให้เหลือ จำนวนสองเท่า แล้วเสนอรายชื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคัดเลือกให้เหลือจำนวนที่กำหนดหรือ จำนวนที่ว่าง เพื่อเสนอให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การการสรรหาให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ถ.

ในการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการการสรรหากรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

(ก) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีในวันสมัคร

(ค) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๔) โดยต้องมีประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล หรือคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒) เคยเป็นข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารสูงหรือเทียบเท่า ตำแหน่งประเภทบริหาร ท้องถิ่นระดับสูงผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีติดต่อกัน

๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา โดยดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๔) เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการทำงานและมีผลงานเป็นที่ ประจักษ์ในด้านใดด้านหนึ่ง ตามมาตรา ๑๖ (๔) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันสมัคร

(๒) ลักษณะต้องห้าม

- (ก) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (ข) เป็นลูกจ้างหรือพนักงานของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
- (ค) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
- (ง) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (จ) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะกระทำ
- (ฉ) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (ช) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (ซ) เคยถูกให้ออกปลดออก หรือไล่ออกจากส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๑๙ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖(๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) จะพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ดำเนินการการสรรหาเพื่อแต่งตั้งกรรมการดังกล่าวแทนภายในสามสิบวันก่อนวันครบวาระ

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่งหากยังมิได้คัดเลือกกรรมการขึ้นใหม่หรือการคัดเลือกยังไม่แล้วเสร็จให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออกเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการ
 - (๓) พ้นจากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่น
 - (๔) พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทที่ตนเป็นผู้แทนแล้วแต่กรณี
 - (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ ก.ถ. มีมติไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีการลงมติให้กระทำโดยลับ
- กรณีผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ใดอยู่ระหว่างถูกระงับการปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวหรืออยู่ระหว่างถูกสั่งพักราชการให้กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้นั้นหยุดการปฏิบัติหน้าที่กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวด้วย

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ลาออกเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะมีการรอลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ก.ถ. มีมติไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีการลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา ๒๒ ในกรณีกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ (๓) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) วางลง เนื่องจากพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้ดำเนินการการสรรหาเพื่อแต่งตั้งแทนกรรมการดังกล่าวภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระตำแหน่งของกรรมการนั้นเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ทั้งนี้ ให้ผู้ได้รับคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ให้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทมีประสิทธิภาพเป็นแนวทางที่สอดคล้องกัน และเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่นและของรัฐ

(๒) ออกกฎ ก.ถ. ประกาศและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น การให้คำแนะนำหรือวางแนวทางการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ กฎ ก.ถ. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๓) กำหนดโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและการกำหนดเงินเดือนหรือค่าตอบแทนรวมทั้งระดับตำแหน่ง ตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ และประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก คัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนราชการอื่น หรือการรับโอนข้าราชการประเภทอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน การเลื่อนระดับ การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้พ้นจากตำแหน่งและการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) การกำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ และสวัสดิการ ประโยชน์ตอบแทนอื่น ให้คำนึงถึงการมีส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๗) พัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ ความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรมและมีทัศนคติที่ดี เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติราชการ

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้และจัดทุนการศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ทุนการศึกษาดังกล่าวให้ใช้จากรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะให้ทุนการศึกษานั้น

(๙) ดำเนินการสรรหาข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือกและคัดเลือกตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นและตำแหน่งสายงานบริหารสถานศึกษา

(๑๐) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ก.

(๑๑) จัดระบบทะเบียนประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นและการแก้ไขทะเบียนประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการควบคุมเกียจคร้านอายุราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๒) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและการบังคับการให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มาตรฐาน และมติของ ก.ก. รวมถึงมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๑๔) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา

(๑๕) กำกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน ก.ก.

(๑๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๔ ก.ก. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า อ.ก.ก.วิสามัญเพื่อทำหน้าที่ศึกษา ให้คำปรึกษาแนะนำพิจารณาวินิจฉัย และทำการใดๆแทนในกรณีนี้ ก.ก. อาจมอบหมายให้ อ.ก.ก.วิสามัญกระทำในเรื่องใดจนเสร็จแล้วรายงานให้ ก.ก. ทราบได้

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้ง อ.ก.ก.วิสามัญ รวมตลอดทั้งวิธีการได้มาวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

มาตรา ๒๕ การประชุม ก.ก. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะหรือมีกรณีเข้าข่ายที่กฎหมายกำหนดว่ากรรมการผู้นั้นมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมเฉพาะในเรื่องดังกล่าวแต่ให้นับเป็นองค์ประชุมด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากซึ่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับแก่การประชุม อ.ก.ก.วิสามัญ และ อ.ก.ก.จังหวัด ด้วย

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.ก.” ตั้งอยู่ในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย โดยมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.ก.

(๒) พัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ ความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรมและมีทัศนคติที่ดี เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๓) ส่งเสริม เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่ อ.ก.ธ.วิสามัญ อ.ก.ธ.จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๔) วิเคราะห์ วิจัย และจัดทำยุทธศาสตร์ จัดระบบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และโครงสร้างส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) พัฒนา ส่งเสริม วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับนโยบายยุทธศาสตร์ระบบหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) ติดตามและประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) จัดทำระบบฐานข้อมูลทะเบียนประวัติ การรักษาทะเบียนประวัติการควบคุมการเกษียณอายุราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับแผนกำลังคนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๙) จัดให้มีการดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

(๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๑) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่ง ตำแหน่งที่มีวิทยฐานะและประเภทตำแหน่ง สำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๑๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสนอต่อ ก.ธ.

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น และตามที่ ก.ธ. มอบหมาย

หมวด ๓

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด

มาตรา ๒๗ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดคณะหนึ่งทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ธ.จังหวัด” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) อนุกรรมการผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดจำนวนสีกน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

(๓) อนุกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดจำนวนหกคน ประกอบด้วย
 (ก) ผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นจำนวนสามคน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน
 นายกเทศมนตรีหนึ่งคนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน

(ข) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามคน ได้แก่ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน
 ข้าราชการเทศบาลหนึ่งคน ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน

(๔) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์
 ในด้านการบริหารงานท้องถิ่น ด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการด้าน
 กฎหมาย และด้านการบริหารราชการแผ่นดิน จำนวนหกคน โดยให้มีอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยด้าน
 ละหนึ่งคน

ให้หัวหน้าสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่งจังหวัดใดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งอยู่ใน
 จังหวัดให้เพิ่มผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดสองคนผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน
 ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสอง
 คนประกอบเป็นอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗ (๔) ให้นำความในมาตรา
 ๑๘ มาใช้บังคับเว้นแต่คุณสมบัติตาม (๑) (ค) ๑) และ ๒) ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือคณะกรรมการเมืองพัทยา
 ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒) เคยเป็นข้าราชการตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทอำนวยการสูง ประเภทอำนวยการท้องถิ่นสูง
 หรือประเภทวิชาการเชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการทำงานและมี
 ผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านใดด้านหนึ่ง ตามมาตรา ๑๖ (๔) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี นับถึงวันสมัคร

มาตรา ๒๘ การการสรรหาอนุกรรมการตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) การการสรรหาอนุกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้เป็นไปตาม
 หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ก.

กรณีการการสรรหาอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้การสรรหาจากข้าราชการส่วน
 ท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับกลาง ขึ้นไป

(๒) การสรรหาอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗ (๔) ให้ประกาศรับสมัครคัดเลือก โดยต้องมี
 จำนวนผู้สมัครรวมแล้วไม่น้อยกว่าสองเท่าของจำนวนที่กำหนด หรือจำนวนที่ว่าง เพื่อให้ อ.ก.ก.จังหวัด
 คัดให้เหลือจำนวนสองเท่า แล้วเสนอรายชื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือกให้เหลือจำนวนที่กำหนดหรือจำนวน
 ที่ว่างและแต่งตั้ง ทั้งนี้ การการสรรหาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ก.

วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งการการสรรหาอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง
 ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับ

ในกรณีที่อนุกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้โอนไปดำรงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่นรูปแบบอื่นหรือจังหวัดอื่น ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการที่ตนเป็นผู้แทน

มาตรา ๒๙ อ.ก.ก.จังหวัดมีหน้าที่และอำนาจและรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
 ส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดนั้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของท้องถิ่น ในการนี้ ให้ อ.ก.ก.
 จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการและกำกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ ตามกฎ ประกาศ ระเบียบ มาตรฐาน และมติที่ ก.ธ. กำหนด รวมถึงมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

(๒) พัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ ความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรมและมีทัศนคติที่ดี เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๓) ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เสริมสร้างและพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้มีทัศนคติที่ดี เพื่อให้มีคุณธรรม คุณภาพชีวิตที่ดี มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๕) พิจารณากำหนดแนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ ก.ธ. กำหนด ตามมาตรา ๒๓

(๖) ให้ความเห็นชอบการบรรจุ การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

(๗) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ตามกฎหมายอื่นและตามที่ ก.ธ. มอบหมาย

มาตรา ๓๐ คำตอบแทน ก.ธ. และ อ.ก.ธ.วิสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาสำหรับคำตอบแทนของ อ.ก.ธ.จังหวัด ตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

หมวด ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด

มาตรา ๓๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน อ.ก.ธ.จังหวัด” ตั้งอยู่ในสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด โดยมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ อ.ก.ธ.จังหวัด

(๒) พัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ ความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรมและมีทัศนคติที่ดี เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ส่งเสริมให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๓) ส่งเสริม เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับแนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับรักษาทะเบียนประวัติ ควบคุมการเกษียณอายุราชการและข้อมูลกำลังคน

(๕) รวบรวมข้อมูล ศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ อ.ก.ธ.จังหวัด

(๖) ร่วมมือและประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำเป็นรายงานและรายงานประจำปี เพื่อนำเสนอ อ.ก.ธ.จังหวัด

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น และตามที่ อ.ก.ธ.จังหวัดมอบหมาย

ลักษณะ ๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

มาตรา ๓๒ ผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) คุณสมบัติทั่วไป
 - (ก) มีสัญชาติไทย
 - (ข) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
 - (ค) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๒) ลักษณะต้องห้าม
 - (ก) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - (ข) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามประกาศที่ ก.ธ. กำหนด
 - (ค) เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น
 - (ง) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
 - (จ) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
 - (ฉ) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (ช) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (ซ) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
 - (ณ) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
 - (ญ) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
 - (ฎ) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ง) (ฉ) (ช) (ซ) (ฌ) หรือ (ญ) ก.ธ. อาจพิจารณาขอยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (ซ) หรือ (ฌ) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้วและในกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (ญ) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช้เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการ เพราะเหตุที่ต่อหน้าที่ มติของ ก.ธ. ในการยกเว้นดังกล่าวให้ถือเสียงข้างมากซึ่งไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.ธ. จะยกเว้นให้เป็นกรณีเฉพาะรายหรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นกรณีทั่วไปก็ได้

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย ในการนี้ ก.ธ. จะประกาศกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นที่จำเป็นสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มเติมด้วยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๓๓ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดหากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๒ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ธ. ตามมาตรา ๔๘ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี หรือมีการดำเนินการเพื่อให้ได้รับการบรรจุโดยมิชอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามหน้าที่และอำนาจและการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น หรือมีการดำเนินการเพื่อให้ได้รับการแต่งตั้งโดยมิชอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามหน้าที่และอำนาจ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ ก.ธ. พิจารณาตามที่เห็นสมควรเป็นการเฉพาะราย

หมวด ๒

การกำหนดตำแหน่ง การได้รับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่น

ส่วนที่ ๑

การกำหนดตำแหน่ง

มาตรา ๓๕ ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย

(๑) ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญมีสี่ประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

(ข) ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับฝ่ายขึ้นไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

(ค) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่ต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(ง) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่มีใช้ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นและตำแหน่งประเภทวิชาการ ตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๒) ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยอนุโลมระดับตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

กรณีตำแหน่งที่มีวิสัยฐานะให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๕ ให้ ก.ธ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะสำหรับตำแหน่งนั้นๆ โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงานและจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่มีคุณภาพของงานเท่ากันโดยประมาณเป็นระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะให้ระบุหน้าที่ความรับผิดชอบหลักและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ด้วย

มาตรา ๓๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใด ขนาดใด จะมีโครงสร้าง และอัตรากำลังข้าราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทในระดับใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ธ.จังหวัด แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงขอบเขตของความรับผิดชอบและปริมาณงานที่เหมาะสมกับสัดส่วนของรายได้ ที่จะใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทและแต่ละขนาด

มาตรา ๓๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งใดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการส่วนท้องถิ่นในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใด และข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับตำแหน่งในประเภทตำแหน่งหนึ่งจะเท่ากับตำแหน่งใดในอีกประเภทตำแหน่งหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ธ. กำหนด

ส่วนที่ ๒

การได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น

มาตรา ๓๙ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประเภท และระดับ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ก. ประกาศกำหนด

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนเท่าใด และประโยชน์ตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งในอัตราใดให้เป็นไปตามที่ ก.ก. ประกาศกำหนด

เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะและเงินตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งตามมาตรานี้ ไม่ถือเป็นเงินเดือน เพื่อเป็นเกณฑ์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เป็นการย้ายจากตำแหน่งประเภทหนึ่งไปยังตำแหน่งอีกประเภทหนึ่งหรือการเลื่อนระดับตำแหน่งสูงขึ้นจะได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งประเภทนั้น หรือระดับตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของอันดับเงินเดือนนั้นอยู่แล้วให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิมหรือในขั้นของอันดับเงินเดือนที่ใกล้เคียงกับเงินเดือนเดิมที่สุดแต่ไม่ต่ำกว่าเงินเดือนเดิม

มาตรา ๔๑ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๐ ก.ก. อาจประกาศกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเพิ่ม นอกเหนือจากเงินเดือนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจและสภาพความจำเป็นของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงจำนวนรายได้ที่มาจากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๓

การสรรหา การบรรจุ และแต่งตั้ง

ส่วนที่ ๑

การสรรหา

มาตรา ๔๒ การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม และคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้น ตลอดจนความเหมาะสม จำเป็น และประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๔๓ ให้ ก.ก. ดำเนินการหรือจัดให้มีการสอบแข่งขันและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้เรียงตามลำดับคะแนนที่สอบแข่งขันได้จากมากไปหาน้อย แล้วประกาศบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้นั้นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้บรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ทั้งนี้ ก.ก. อาจมอบอำนาจให้ อ.ก.ก.จังหวัด ดำเนินการแทนได้

การสอบแข่งขัน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ธ. ตามมาตรา ๔๘ ด้วย

กรณีผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ (๒) (ก) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว

มาตรา ๔๕ ให้ ก.ธ. ดำเนินการหรือจัดให้มีการสอบคัดเลือกและคัดเลือกด้วยการทดสอบความรู้ความสามารถตามมาตรฐานสำหรับตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นและตำแหน่งสายงานบริหารสถานศึกษา หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด ตามระยะเวลาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบเรียงตามลำดับคะแนนที่ผ่านการทดสอบจากมากไปหาน้อย แล้วประกาศบัญชีรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบนั้น พร้อมทั้งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เพื่อใช้แต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งที่สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ก.ธ. อาจมอบให้ อ.ก.ธ.จังหวัด ดำเนินการแทนได้เท่าที่จำเป็น

ระยะเวลาการจัดให้มีการทดสอบตามวรรคหนึ่งต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติได้เข้ารับการทดสอบได้อย่างทั่วถึง

การทดสอบ การขึ้นบัญชีผู้ผ่านการทดสอบและรายละเอียดที่เกี่ยวกับการทดสอบ ให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒ การบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๔๖ การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ต้องบรรจุจากบุคคลซึ่งสอบแข่งขันได้ โดยให้บรรจุและแต่งตั้งเรียงตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ตามมาตรา ๔๓

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๔

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่มีอยู่ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือมาตรฐานวิทยฐานะที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

(๒) บรรจุและแต่งตั้งมีภาระค่าใช้จ่ายรวมกันสูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐

ผู้ออกคำสั่งที่ฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยจงใจและต้องรับผิดชอบในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น

มาตรา ๔๘ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือมาตรฐานวิทยฐานะที่ ก.ธ. ได้จัดทำตามมาตรา ๓๖

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ธ.อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือมาตรฐานวิทยฐานะได้

ในกรณีที่ ก.ธ. ประกาศกำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ ก.ธ. รับรอง หรือที่ ก.พ. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนรับรอง

มาตรา ๔๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ และความชำนาญสูงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นกรณีพิเศษในตำแหน่งประเภทวิชาการหรือประเภททั่วไป ที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษหรือมีเหตุพิเศษอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง การโอนการรับโอน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย และการให้ออกจากราชการ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับการย้าย การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น และตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป ทั้งนี้ ตามที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญขึ้นไป ทั้งนี้ ตามที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ

(๔) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) และ (๓)

กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่เห็นด้วยกับการเสนอของปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอให้ อ.ก.ธ.จังหวัดพิจารณา ทั้งนี้ โดยให้ชี้แจงแสดงเหตุผลประกอบความเห็นที่ไม่เห็นด้วยนั้น เมื่อ อ.ก.ธ.จังหวัดพิจารณามีมติเป็นประการใดให้ปฏิบัติไปตามนั้น

การออกคำสั่งบรรจุ การแต่งตั้งการย้าย การเลื่อนระดับการโอนการรับโอน และการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ธ. หรือ อ.ก.ธ.จังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการและเป็นข้าราชการที่ดีตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ. ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ถ้าผู้นั้นมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ผู้อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสองก็ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๕๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารตามมาตรา ๑๐๓ และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๑ หรือตามมาตราอื่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๑ หรือตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๕๓ การบรรจุข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้ออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจาก ก.ธ. ให้ไปปฏิบัติงานใดๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการหรือออกจากราชการไปที่มีใช้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ กลับเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใดให้กระทำได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้ออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ธ. ให้ไปปฏิบัติงานใดๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการรวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารหรือวันที่ได้ปฏิบัติงานใดๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจาก ก.ธ. แล้วแต่กรณี และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ สำหรับผู้ซึ่งออกจากราชการไปที่มีใช้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธินับเวลาราชการก่อนออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่ได้ออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากราชการไปแล้วถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕๕ การแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นจากผู้ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานสำหรับตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น และตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด เรียงตามลำดับคะแนนในบัญชีรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบตามมาตรา ๔๕

มาตรา ๕๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ธ. ประกาศกำหนดว่างลง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นนั้นแต่งตั้งผู้ผ่านการทดสอบจากบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๔๕ ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวภายในหกสิบวัน

มาตรา ๕๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลาครบสี่ปี ให้สับเปลี่ยนหน้าที่โดยการโอนไปปฏิบัติหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

กรณีมีเหตุผลความจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของทางราชการที่จะให้ผู้นั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมต่อไป ให้ผู้บริหารท้องถิ่นขอความเห็นชอบ อ.ก.อ.จังหวัดได้คราวละไม่เกินสี่ปี

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

กรณีมีเหตุผลความจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ก.อ. อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.อ. กำหนด

มาตรา ๕๘ การสอบคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเปลี่ยนตำแหน่งจากตำแหน่งประเภททั่วไปเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ หรือการคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเลื่อนระดับตำแหน่งในตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภทวิชาการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นอำนาจของ ก.อ. ในการสั่งการเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

ส่วนที่ ๓ การย้าย และการโอน

มาตรา ๖๐ การย้ายข้าราชการส่วนท้องถิ่นและการโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนข้าราชการอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในส่วนนี้ ให้คำนึงถึงเหตุผลความจำเป็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประโยชน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการจะได้รับเป็นสำคัญ โดยต้องพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.อ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะและคุณลักษณะที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๑ การย้ายข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งที่ต่ำกว่าเดิม หรือย้ายข้าราชการส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งสายผู้บริหารและผู้บริหารสถานศึกษาไปแต่งตั้งในตำแหน่งประเภทอื่นที่มีใช้ตำแหน่งบริหารจะกระทำมิได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นยินยอม

มาตรา ๖๒ การย้ายหรือการโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญไปเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือการโอนหรือย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้

มาตรา ๖๓ การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในตำแหน่งและระดับที่ต่ำกว่าเดิมมิได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นยินยอม

การโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการตกลงกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ขอโอนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะรับโอน

มาตรา ๖๔ การโอนข้าราชการที่มีใช้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและมีใช้ข้าราชการการเมืองมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใดให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือว่าเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมารับราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

หมวด ๔

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๖๕ ผู้บังคับบัญชา ต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรม และเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี

มาตรา ๖๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในบังคับบัญชาให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมและเสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และมีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ทั้งนี้ ตามที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๘ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนขั้นเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. ประกาศกำหนด

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ แจ้งให้ผู้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผล

ผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา และเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วย

มาตรา ๖๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประพฤติตนอยู่ในจรรยาและระเบียบวินัยและปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาบำเหน็จความชอบอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือเลื่อนขั้นเงินเดือนก็ได้

มาตรา ๗๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ หรือให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

หมวด ๕

การรักษาจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องรักษาจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การยึดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

- (๒) ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
- (๓) การปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- (๔) การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ก.ธ. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นได้

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคสองต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

มาตรา ๗๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่นอันมิใช่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน นำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพัฒนา

ในการพิจารณาแต่งตั้งหรือเลื่อนขั้นเงินเดือนให้นำพฤติกรรมในการปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๖ วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๗๓ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๗๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา ๗๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๗๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบของ ก.ธ. มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม และหากการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นเกิดความเสียหายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้นไม่ต้องรับผิดชอบ

- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์ แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย
- (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- (๑๑) ต้องสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๑๒) ต้องกระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.อ.

มาตรา ๗๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
- (๒) ต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
- (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- (๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- (๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
- (๖) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
- (๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกัน ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- (๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.อ.
- (๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
- (๑๐) ต้องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น
- (๑๑) ต้องไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.อ.

มาตรา ๗๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๗๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

มาตรา ๗๙ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ใดคนหนึ่ง หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
- (๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่เหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๕) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๖) คุกคาม เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๗) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามมาตรา ๗๗ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ (๑๒) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๗๗ (๑๑) ที่มีกฎ ก.ก. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๐ กฎ ก.ก. ตามมาตรา ๗๖ (๑๒) มาตรา ๗๗ (๘) และ (๑๑) และมาตรา ๗๙ (๙) ให้ใช้สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎ ก.ก. ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัยเว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

มาตรา ๘๒ การลงโทษข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดและตามมาตราใด

หมวด ๗

การดำเนินการทางวินัย

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๘๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบทันทีหรือกรณีเหตุดังกล่าวปรากฏแก่ผู้บริหารท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ในกรณีตามวรรคสองหากผู้บังคับบัญชาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่าผู้บริหารท้องถิ่นนั้นละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยหน้าที่และอำนาจในกรณีเช่นนี้ให้ อ.ก.ก.จังหวัดแจ้งผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่กำหนดไว้สำหรับการกำกับดูแล

ในการดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ก.

มาตรา ๘๔ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๘๓ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บริหารท้องถิ่นให้ผู้บริหารท้องถิ่นรับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่อง

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๙๐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๕ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

มาตรา ๘๖ เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ คงโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่ง ดังกล่าวให้ส่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

มาตรา ๘๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณาหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณาหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ แต่ทั้งนี้ในการส่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้น

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนตามมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ โดยอนุโลมด้วย แต่ในส่วนของความผิดและการลงโทษให้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๘๔ ปรากฏว่ากรณีนี้มีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้วผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาผู้บริหารท้องถิ่นจะสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้สั่งยุติเรื่อง

มาตรา ๘๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บริหารท้องถิ่นจะสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษใดและอัตราโทษเพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๘๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ววันแต่ในกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ก. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริงส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๙๒ กรณีผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นชอบกับรายงานผลการสอบสวนและความเห็นตามมาตรา ๙๑ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) กรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการและสั่งลงโทษตามมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๙๓ แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้กระทำผิดให้เสนอ อ.ก.ก.จังหวัดพิจารณา แล้วแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้กำกับดูแลเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

มาตรา ๙๓ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง เห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งเรื่องไปยัง อ.ก.ก.จังหวัดพิจารณา เมื่อ อ.ก.ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ก.

กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามมติของ อ.ก.ก.จังหวัดให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิด และให้อ.ก.ก.จังหวัดแจ้งไปยังผู้กำกับดูแลเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๙๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษแม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการแต่ทั้งนี้ผู้บริหารท้องถิ่นต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

ส่วนที่ ๔

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๕ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษหรือสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดแล้วให้รายงานดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสั่งยุติเรื่องเพราะมิได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือกรณีงดโทษเพราะมีเหตุอันควรงดโทษให้รายงานไปยัง อ.ก.ก.จังหวัด

(๒) กรณีได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาและเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้รายงานไปยัง อ.ก.ก.จังหวัด

(๓) กรณีได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้รายงานไปยัง อ.ก.ก.จังหวัด เพื่อรายงาน ก.ก.

ทั้งนี้ การรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎก.ก. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสม และความยุติธรรม หาก อ.ก.ก.จังหวัดหรือ ก.ก. แล้วแต่กรณี เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หรือไม่ยุติธรรม และมีมติเป็นประการใดให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ในกรณีเช่นนี้ให้ อ.ก.ก.จังหวัดหรือ ก.ก. แจ้งมติต่อ ก.พ.ค.ท้องถิ่น เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ส่วนที่ ๕

การกันเป็นพยาน

มาตรา ๙๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่นให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาจนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจกันผู้นั้นไว้เป็นพยาน

หรือพิจารณาลดโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีก็ได้แต่ถ้าเป็นการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกมิได้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานตามวรรคหนึ่งอันเป็นเท็จให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย และถ้าข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นหลักฐานสำคัญที่อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกลงโทษฐานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้

หลักเกณฑ์และวิธีการกันเป็นพยาน การให้ความคุ้มครองพยาน การลดโทษและการให้บำเหน็จความชอบ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

กฎ ก.ก. ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามวรรคสี่ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ให้อ.ก.ก. จังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ ดำเนินการย้าย โอน หรือดำเนินการอื่นใดโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นและไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้

ส่วนที่ ๖

การสั่งพักราชการและการให้ออกจากราชการไว้ก่อน

มาตรา ๙๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่า ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่ต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.ก. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแล้วภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๐ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เป็นการลงโทษ เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๔๐ และมีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากไม่มีเหตุที่จะสั่งพักราชการได้ตามวรรคหนึ่ง หรือพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณาและไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการยังไม่แล้วเสร็จ และผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับแก่กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการและการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.อ.

หมวด ๘

การดำเนินการทางวินัยที่มีการกระทำผิดร่วมกัน

มาตรา ๙๘ เมื่อความปรากฏว่ามีการกระทำผิดร่วมกันหรือเป็นคู่กรณีกันให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสังกัดอยู่ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและมีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นคู่กรณี หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหารท้องถิ่นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันให้ประธานอนุกรรมการ อ.ก.อ. จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) กรณีอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.อ.

ทั้งนี้ การดำเนินการทางวินัยในหมวดนี้ให้นำความในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยมาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๙๙ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกลงโทษทางวินัยและผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้บริหารท้องถิ่นได้ร่วมกระทำผิดด้วย ให้ อ.ก.อ.จังหวัด รายงานไปยัง ก.อ.

เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดแล้วมีมติว่า ผู้บริหารท้องถิ่นมีมูลกรณีกระทำผิดร่วมด้วยในฐานะใด ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจในฐานะความผิดที่ ก.อ. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการอีกและให้ถือว่ารายงาน เอกสารและความเห็นของ ก.อ. เป็นสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือการดำเนินการตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือ กฎ ประกาศ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๙ การออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๐๑

(๔) ถูกสั่งให้ออกเพราะไม่ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๕๑ ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ หรือมีเหตุตามมาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

มาตรา ๑๐๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น พิจารณาก่อนวันขอลาออก

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันและผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่ามิได้มีเหตุผลและความจำเป็น จะอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการ จะสั่งยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่การสั่งยับยั้งนั้นต้องส่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือลาออก ในกรณีเช่นนั้นถ้าผู้ขอลาออกมิได้ถอนใบลาออกก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ยับยั้งให้ถือว่า การลาออกนั้นมีผลเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ได้ยับยั้งไว้

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นมิได้ยับยั้งตามวรรคสาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นที่ผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ไปสอบให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออกหรือวันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ก. กำหนด

มาตรา ๑๐๒ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๒ (๑) (ก) หรือ (ค) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (ช)

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ก. ประกาศกำหนด

(๕) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๐ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา ๙๓แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำความผิดพลหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ธ.จังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ธ.

มาตรา ๑๐๓ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหารให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๐๔ เมื่อความปรากฏว่าผู้บริหารท้องถิ่นไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๐๒ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ อ.ก.ธ.จังหวัดพิจารณา และมีมติประการใด ผู้บริหารท้องถิ่นจำต้องดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

หมวด ๑๐

บทบัญญัติเกี่ยวกับ

การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่มีเหตุความจำเป็นและเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ ก.ธ. มีอำนาจสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ไปประจำสำนักงาน ก.ธ. หรือสำนักงาน อ.ก.ธ.จังหวัดเป็นการชั่วคราวได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ก.ธ. อาจมอบให้ อ.ก.ธ.จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการแทนได้

มาตรา ๑๐๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ กรณีที่ปรากฏต่อ ก.ธ. ว่า มติหรือการดำเนินการของ อ.ก.ธ. จังหวัด ไม่สอดคล้องกับทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทาง หรือขัดหรือแย้งกับกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ มาตรฐาน มติของ ก.ธ. ให้ ก.ธ. แจ้ง อ.ก.ธ.จังหวัด เพิกถอน แก้ไขให้ถูกต้องหรือยุติการดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้า อ.ก.ธ.จังหวัด ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่ ก.ธ. กำหนด หรือ ก.ธ. เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวอาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ ก.ธ. มีอำนาจสั่งระงับหรือเพิกถอนมติหรือการดำเนินการของ อ.ก.ธ.จังหวัด นั้นได้

มาตรา ๑๐๗ เมื่อความปรากฏต่อ ก.ธ. และ ก.ธ. ได้พิจารณาพฤติกรรมการกระทำผิดแล้วมีมติว่า ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ ผู้ใดมีมูลกรณีกระทำผิดฐานปฏิบัติโดยขัดหรือแย้งหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ธ. แจ้งมติไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ เพิกถอน แก้ไขให้ถูกต้องหรือยุติการดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ ไม่ดำเนินการภายในเวลาที่ ก.ธ. กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยและให้ดำเนินการตามหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

ในกรณีที่ผู้ไม่ปฏิบัติตามมติ ก.ธ. ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจในฐานะความผิดที่ ก.ธ. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการอีกให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของ ก.ธ. เป็นสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือกฎ ประกาศ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ก.ธ. อาจมอบหมายให้ อ.ก.ธ.จังหวัดดำเนินการแทนตามระเบียบที่ ก.ธ. กำหนดได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งตกอยู่ภายใต้ผลของการดำเนินการดังกล่าวที่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจ และการรับเงินเดือนหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไปแล้ว หรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับการบรรจุ แต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งนั้น แต่จะอ้างสภาพที่เคยได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวมาเป็นเหตุให้เกิดสิทธิใดๆ อีกไม่ได้ ในการนี้ หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ ดำเนินการแก้ไขการสั่งการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมแล้ว ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับเงินเดือนในระดับตำแหน่งเดิมก่อนเลื่อนตำแหน่ง

มาตรา ๑๐๘ กรณีผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ ภายในกำหนดเวลาโดยไม่มีเหตุผลความจำเป็นอันสมควร ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของ ก.ธ. เป็นผู้ใช้อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นและแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการทดสอบจากบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๔๕ และมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นได้

มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการปฏิบัติราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้นำชุมชน และไม่สามารถดำเนินการโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยความสมัครใจได้ ให้ ก.ธ. พิจารณาและมีมติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้ และให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้นภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ธ. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการตามความเห็นสมควรต่อไป

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ก.ธ. อาจมอบให้ อ.ก.ธ.จังหวัดดำเนินการแทนได้

มาตรา ๑๑๐ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้วันแต่กรณีที่ได้บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับแก่การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยอนุโลม

ในการนำกฎหมายตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมให้หน้าที่และอำนาจของคณะรัฐมนตรี ก.พ. และ ก.ค.ศ. เป็นหน้าที่และอำนาจของ ก.ธ. สำหรับผู้ใช้หน้าที่และอำนาจให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

ลักษณะ ๓

การปฏิบัติราชการแทนการรักษาราชการแทนและการรักษาการในตำแหน่ง

หมวด ๑

การปฏิบัติราชการแทน

มาตรา ๑๑๑ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการแทน ผู้ดำรงตำแหน่งใดอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน เพื่อวัตถุประสงค์เป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ความรับผิดชอบที่เหมาะสม มีความคุ้มค่า ความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนหรือระยะเวลาการใช้อำนาจ และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้ โดยผู้มอบอำนาจต้องคำนึงถึงขีดความสามารถความรับผิดชอบและสภาพของตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบอำนาจให้รองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) หัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในส่วนราชการของตน

ทั้งนี้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ธ.กำหนด

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือโดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๑๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๑ ผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจ เมื่อได้มอบอำนาจแล้วหากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่มอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจมีอำนาจให้คำแนะนำและให้แก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ หากผู้รับมอบอำนาจไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนเป็นอันสิ้นสุด

หมวด ๒

การรักษาราชการแทน

มาตรา ๑๑๓ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายคน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคนใดคนหนึ่ง

หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าเรียงตามลำดับระดับตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ผู้บริหารท้องถิ่นจะแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าเรียงตามลำดับระดับตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่า หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นในส่วนราชการนั้นหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าเรียงตามลำดับระดับตำแหน่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๑๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ หากผู้บริหารท้องถิ่นไม่ได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน

(๑) ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าที่มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน

(๒) ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นหรือเทียบเท่าที่มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการในส่วนราชการนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๑๑๖ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ก. กำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

หมวด ๓ รักษาราชการในตำแหน่ง

มาตรา ๑๑๗ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มิได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑ การปฏิบัติราชการแทน หมวด ๒ การรักษาราชการแทน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เห็นสมควรรักษาราชการในตำแหน่งนั้นได้ตามระเบียบที่ ก.ก. กำหนด

ผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่และอำนาจตามตำแหน่งที่รักษาราชการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีหน้าที่และอำนาจอย่างใดก็ให้ผู้รักษาราชการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีหน้าที่และอำนาจอย่างนั้นในระหว่างที่รักษาราชการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ภาค ๓
การพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

ลักษณะ ๑
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

หมวด ๑
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

มาตรา ๑๑๘ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.ท้องถิ่น” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๒๑

กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ต้องทำงานเต็มเวลา

ให้รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ท่ออธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมายปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการของ ก.พ.ค.ท้องถิ่นและอาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนไม่เกินสามคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๑๙ กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีในวันสมัคร

(๓) มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลหรือคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการทหาร คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ หรือคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

(ค) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม หรือกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมกรุงเทพมหานคร

(ง) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือเทียบเท่าหรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ฉ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขต หรือเทียบเท่า

(ช) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่าหรือตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง

(ข) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๑๒๐ กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด
- (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
- (๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
- (๕) เป็นกรรมการในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกิจการใดๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
- (๗) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะกระทำ
- (๘) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๑๐) เคยถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๑๒๑ ให้มีคณะกรรมการการสรรหากรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.ถ. หนึ่งคนซึ่งได้รับเลือกโดย ก.ถ. เป็นกรรมการและให้เลขาธิการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการการสรรหากรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่นมีหน้าที่การสรรหาบุคคลผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๑๙ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๐ จำนวนเจ็ดคนเพื่อเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ท้องถิ่นให้ผู้ได้รับคัดเลือกประชุมเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการการสรรหากรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการสรรหากรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๑๒๒ ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่นผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๐ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ผู้นั้นต้องลาออกจากการเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการอันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวต่อเลขาธิการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก

ในกรณีที่ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น มิได้ลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น และให้ดำเนินการการสรรหากรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒๓ กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีแต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ใหม่

มาตรา ๑๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกเป็นหนังสือ

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๙ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๐

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบที่ ก.พ.ค.ต้องพ้น กำหนด

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ถือว่า ก.พ.ค.ต้องพ้น ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น พ้นจากตำแหน่งตามวาระให้คณะกรรมการการสรรหาดำเนินการการสรรหากรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น แทนกรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว เว้นแต่กรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งมีวาระตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ทั้งนี้ ผู้ได้รับคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๒๕ ก.พ.ค.ต้องพ้น มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในการพิจารณาของ ก.พ.ค.ต้องพ้น ต้องพิจารณาภายใต้กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี และเสนอแนะต่อ ก.ด. และ ก.ก. เพื่อให้ ก.ด. และ ก.ก. ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบาย กฎ ประกาศ ระเบียบ มาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข หรือมติในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๓๑

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๓๔

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๔๒

(๕) ออกกฎ ก.พ.ค.ต้องพ้น ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ค.ต้องพ้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๙ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๐ เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ ก.พ.ค. ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๖ ให้กรรมการ ก.พ.ค.ต้องพ้น กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนสำหรับการเดินทางไปราชการให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง

มาตรา ๑๒๗ การประชุมของ ก.พ.ค.ต้องพ้น กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ค.ต้องพ้น กำหนด

มาตรา ๑๒๘ วิธีพิจารณาเรื่องในหน้าที่และอำนาจของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ได้แก่ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรม และเรื่องอื่นตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นเป็นวิธีพิจารณาโดยระบบไต่สวน

ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง หากกรณีที่มีความจำเป็นและไม่มีในกฎ ประกาศ ระเบียบ หลักการ และวิธีการของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ให้นำระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ให้กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการอันเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษให้ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดมาให้ถ้อยคำ ในการนี้จะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วยก็ได้

(๓) สั่งให้ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น

มาตรา ๑๓๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.พ.ค.ท้องถิ่น” ตั้งอยู่ในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย โดยมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

(๒) ดำเนินการสืบสวน รวบรวมข้อมูล รวมทั้งวิเคราะห์ การจัดทำสำนวนและจัดทำความเห็นที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ เรื่องร้องทุกข์ และเรื่องขอความเป็นธรรม ตลอดจนดำเนินการตามมาตรการบังคับตามคำวินิจฉัย ก.พ.ค.ท้องถิ่น

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

(๔) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนากฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ตลอดจนแนวทางการดำเนินการด้านการอุทธรณ์ การร้องทุกข์และการคุ้มครองระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาดำเนินการปรับปรุง แก้ไข หรือจัดทำร่างกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขและแนวทางปฏิบัติต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

(๖) ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการรักษาระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องและดำเนินการตามที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่น มอบหมาย

ลักษณะ ๒

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

หมวด ๑

การอุทธรณ์

มาตรา ๑๓๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๒ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

มาตรา ๑๓๒ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ท้องถิ่น จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการ วินิจฉัยอุทธรณ์ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

มาตรา ๑๓๓ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๓๑ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

มาตรา ๑๓๔ เมื่อ ก.พ.ค.ท้องถิ่น พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

มาตรา ๑๓๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาแต่ยังไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าวก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๓๑ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมามีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ตามวรรคหนึ่ง การพิจารณาความผิดและการลงโทษให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมา

มาตรา ๑๓๖ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ ก.พ.ค.ท้องถิ่น มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก่ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ประกาศกำหนด

การวินิจฉัยให้แก่ไขหรือให้ดำเนินการอื่นตามวรรคหนึ่ง ก.พ.ค.ท้องถิ่น จะให้เพิ่มโทษไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับแจ้งจาก อ.ก.ธ.จังหวัด หรือ ก.ธ. ตามมาตรา ๙๕ ว่าสมควรเพิ่มโทษ ในกรณีเช่นนี้ ก.พ.ค.ท้องถิ่น มีอำนาจวินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

มาตรา ๑๓๗ ก.พ.ค.ท้องถิ่น กรรมการก.พ.ค.ท้องถิ่นและกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำความผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ
- (๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

ก.พ.ค.ท้องถิ่น กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่นและกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธานกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคัดค้านให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

หมวด ๒

การร้องทุกข์

มาตรา ๑๓๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาและเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๑ การอุทธรณ์ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๓๙ การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ

การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่น กำหนด ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

เมื่อ ก.พ.ค. ท้องถิ่น ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคสามให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

มาตรา ๑๔๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.พ.ค.ท้องถิ่นมีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งและให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์หรือให้ดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ประกาศกำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.พ.ค.ท้องถิ่น จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะแต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น คนหนึ่ง หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

มาตรา ๑๔๑ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ก.พ.ค.ท้องถิ่นกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่นและกรรมวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจหรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

ก.พ.ค.ท้องถิ่น กรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่นและกรรมวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธานกรรมการ ก.พ.ค.ท้องถิ่น และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคัดค้าน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ท้องถิ่น

ลักษณะ ๓

การคุ้มครองระบบคุณธรรม

มาตรา ๑๔๒ ในกรณีที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่น เห็นว่า กฎ ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และมุ่งหมายให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปหรือการดำเนินการใด ไม่สอดคล้องกับหลักการและระบบคุณธรรมตามมาตรา ๘ ให้ ก.พ.ค.ท้องถิ่น แจ้งให้หน่วยงานที่ออกกฎ ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข หรือคำสั่งดังกล่าวทราบเพื่อแก้ไขหรือยกเลิกตามควรแก่กรณี

ภาค ๔

การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๔๓ การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานครเว้นแต่ความตามภาค ๓ และมาตรา ๑๐ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ภาค ๕

การบริหารงานบุคคลของลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๔๔ การบริหารงานบุคคลของลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้นำความในภาคหนึ่ง บททั่วไป ภาคสอง การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและภาคสามการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น มาใช้บังคับแก่การบริหารงานบุคคลของลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหากมีกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือการใดโดยสภาพของกฎหมาย กฎ ประกาศ หรือระเบียบไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ให้ ก.ถ. มีอำนาจออกกฎ ประกาศ หรือระเบียบเพื่อใช้ปฏิบัติสำหรับกรณีหรือการนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นรวมถึงการระทางด้านการเงินและการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประการสำคัญ

มาตรา ๑๔๕ การบริหารงานบุคคลของลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๖ พนักงานจ้างตามภารกิจที่มีลักษณะงานเช่นเดียวกับลักษณะงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะมีจำนวนรวมกันเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนอัตรากำลังข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้และเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นและของรัฐ ก.ถ. อาจมีมติอนุมัติให้มีจำนวนพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีชื่อตำแหน่งเช่นเดียวกันกับชื่อตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเกินกว่าจำนวนที่กำหนดได้ และมติในเรื่องดังกล่าวให้ถือเสียงข้างมากซึ่งไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๔๗ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้ง ก.ถ. และ อ.ก.ถ.จังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการให้มี ก.ถ. และ อ.ก.ถ.จังหวัด ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ใช้มาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไปและหลักเกณฑ์และการดำเนินการ รวมตลอดถึงกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้บังคับหรือปฏิบัติอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่า ก.ถ. ตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้กำหนดกฎ ประกาศ ระเบียบ แล้วเสร็จและใช้บังคับ หากมีการใดไม่อาจนำมาตราฐานและหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้บังคับได้ การจะดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งกำหนดแต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๘ ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มี ก.พ.ค.ท้องถิ่น เรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ ก.พ.ค.ท้องถิ่น ให้ ก.ถ. ตามพระราชบัญญัตินี้ทำหน้าที่ ก.พ.ค.ท้องถิ่นจนกว่าจะได้แต่งตั้ง ก.พ.ค.ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ในระยะเริ่มแรกที่ยังไม่มี ก.ถ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่งไปพลางก่อน

การดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ.ค.ท้องถิ่น ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล พนักงานเมืองพัทยา หรือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕๐ ในระหว่างที่ ก.ถ. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะ ตามมาตรา ๓๖ บทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่เดิมมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ตลอดจนมีสิทธิอื่น ๆ ตามที่เคยมีสิทธิอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่า ก.ถ. จะจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะเสร็จและจัดตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นเข้าประเภทตำแหน่ง สายงานระดับตำแหน่ง และตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ ตามมาตรฐานดังกล่าวและประกาศให้ทราบ จึงให้นำบทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นข้าราชการส่วนท้องถิ่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ก.ถ. ประกาศเป็นต้นไป และให้ผู้บริหารท้องถิ่น สั่งแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ถ. ประกาศ

ในการจัดตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งหากมีเหตุผลความจำเป็น ก.ถ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะตัวได้

เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ถ. กำหนดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ถ. ประกาศกำหนด

ให้ ก.ถ. ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลูกจ้างและพนักงานจ้างซึ่งใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๑๕๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีชื่อตำแหน่งเช่นเดียวกันกับชื่อตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นรวมกันเกินกว่าจำนวนที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำแผนลดอัตรากำลังดังกล่าวให้เหลือไม่เกินจำนวนที่กำหนด ในระยะเวลา ๔ ปี นับจากพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บริหารท้องถิ่น สั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่า

ด้วยระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่บทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) กรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่บทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือการพิจารณาแล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา แล้วแต่กรณีพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยาพิจารณาตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๕๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการประเภทอื่นก่อนวันที่บทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัย หรือกรณีสมควรให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในภาค ๒ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บริหารท้องถิ่น มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น หรือดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ถ้ายังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และยังไม่พ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕๖ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีได้มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ธ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๗ ให้กระทรวงมหาดไทยประสานงานกับกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. สำนักงานงบประมาณ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำโครงสร้างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรอบอัตรากำลัง ข้าราชการและพนักงาน และกำหนดงบประมาณ รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นเพื่อรองรับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี